

ՆԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԱԵՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 1 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը

ԱՆՆԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՆԱՐՅԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երևան

25 հոկտեմբերի 2013թ.

Նայաստանի Նանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 1 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Ա. Խաչատրյանի
Անդամակցությամբ՝ Ն. Նազարյանի
Վ. Նովիաննիսյանի

Ուսումնասիրելով «ԲԻԿՍԱ» ՍՊԸ-ի անհատական դիմումով գործը քննության ընդունելու
մասին հարցը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց .

1. «ԲԻԿՍԱ» ՍՊԸ-ն 07.10.2013թ. դիմել է ՆՏ սահմանադրական դատարան: Դիմողը ՆՏ սահմանադրական դատարան ներկայացրած իր դիմումում նշել է, որ՝ «... ՆՏ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 204.31-րդ, 204.33-րդ, 204.38-րդ հոդվածների դրույթներում բացակայում է ինչպես լիազորության կամայական իրականացումը կանխելու երաշխիքները, այդպես էլ այդ լիազորության ոչ իրավաչափ իրականացումը հաղթահարելու միջոցը եւ իրավակիրառական պրակտիկայում դրան փրված մեկնաբանությունը, որը փարբերվում է սահմանադրաիրավական բովանդակությունից եւ հնարավորություն չի ընձեռում նոր հանգամանքներով գործը վերանայելու միջոցով ապահովել ընկերության խախտված սահմանադրական իրավունքի վերականգնումը», եւ խնդրել է վերոհիշյալ հոդվածների դրույթները ճանաչել ՆՏ

Սահմանադրության 1-ին, 3, 6, 18, 19, 92, 93 եւ 94-րդ հոդվածների պահանջներին հակասող:

2. Դիմողը գտնում է, որ իրավակիրառական պրակտիկայի արդյունքում սահմանափակվել է «ԲԻԿՍԱ» ՍՊԸ-ի՝ Սահմանադրության 18 եւ 19-րդ հոդվածներով ամրագրված իրավունքների ու ազատությունների ապահովման եւ պաշտպանության, ազատ իրականացման հնարավորությունը: Ըստ դիմողի՝ ՏՏ սահմանադրական դատարանի որոշումները չեն դարձել «ԲԻԿՍԱ» ՍՊԸ-ի իրավունքի դափնային պաշտպանության միջոց, քանի որ ՏՏ վճռաբեկ դատարանը կամայական եւ ոչ իրավաչափ համարել է, որ նոր հանգամանքի հիմքերը բացակայում են ներկայացված բողոքներում:

3. Ելնելով դիմումի եւ կից փաստաթղթերի ուսումնասիրությունից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ եւ 69-րդ հոդվածների պահանջներով, դատական կազմը գտնում է, որ վերոհիշյալ դիմումով գործի քննության ընդունումը ենթակա է մերժման հետեւյալ պարճառաբանությամբ.

ա/ վիճարկելով վերոհիշյալ նորմի սահմանադրականությունը՝ դիմողը չի ներկայացրել պարշաճ իրավական հիմնավորումներ դրա հակասահմանադրականության վերաբերյալ: ՏՏ սահմանադրական դատարանն իր ՍԴՌ-839 որոշման մեջ դիրքորոշում է արտահայտել այն մասին, որ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասը՝ որպես անհատական դիմումի ընդունելիության հավելյալ պարտադիր պայման, ամրագրում է վիճարկվող դրույթի՝ Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ ներկայացնելու՝ դիմողին ներկայացվող պահանջը, համաձայն որի՝ վիճարկվող օրենքի դրույթի հակասահմանադրականությունը պետք է հիմնավորված լինի օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասում նշված որեւէ հատկանիշով: Դիմումի ուսումնասիրությունը վկայում է, որ առկա չէ օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասով պայմանավորված՝ խնդրո առարկա դրույթի ենթադրյալ հակասահմանադրականության որեւէ հիմնավորում:

Միաժամանակ, դիմողը նաեւ չի հիմնավորել, թե վիճարկվող նորմերի «հակասահմանադրականության» արդյունքում իր որ սահմանադրական իրավունքն է խախտվել, ինչպես նաեւ չի հիմնավորել իր սահմանադրական իրավունքների ենթադրյալ խախտման փաստի եւ վիճարկվող դրույթի հակասահմանադրականության միջեւ պարճառաբանական կապի առկայությունը, ինչը, ըստ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասի եւ սահմանադրական դատարանի՝ ՍԴՌ-839 որոշման մեջ արտահայտված իրավական դիրքորոշման՝ անհատական դիմումն ակնհայտ անհիմն համարելու հիմք է.

բ/ դիմողի համար առաջացած անբարենպաստ հանգամանքները նրա նկատմամբ կայացված համապարասխան դափական ակտերի արդյունք են, հետևաբար, խնդրո առարկա դրույթների սահմանադրականությունը վիճարկելով՝ դիմողն ընդամենը բարձրացնում է դրանց կիրառման իրավաչափության հարց՝ փորձելով այն քողարկել վերոհիշյալ նորմերի հակասահմանադրականության վիճարկմամբ: Փաստորեն դիմողը, ձեռականորեն վիճարկելով օրենքի դրույթների սահմանադրականությունը, ըստ էության բարձրացնում է այդ դրույթների կիրառման իրավաչափության հարց, որն էլ, համաձայն ՏՏ սահմանադրական դափարանի՝ 2009 թվականի մարտի 17-ի ՍԴԱՌ-21 որոշման մեջ արտահայտված իրավական դիրքորոշման, ըստ որի՝ բոլոր այն դեպքերում, երբ դիմողը, ձեռականորեն վիճարկելով օրենքի դրույթի սահմանադրականության հարց, ըստ էության բարձրացնում է այդ դրույթի կիրառման իրավաչափության հարց, ապա այդպիսի դիմումները ենթակա են մերժման՝ «Սահմանադրական դափարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետի հիմքով՝ որպես սահմանադրական դափարանի քննության ենթակա հարց չառաջադրող դիմումներ:

գ/ ՏՏ քաղաքացիական դափարարության օրենսգրքի 204.33-րդ հոդվածի դրույթի վերաբերյալ առկա է ՍԴՌ-984 որոշումը, հետևաբար՝ այս առումով առկա է անհարակա դիմումի հիման վրա գործի քննությունը մերժելու «Սահմանադրական դափարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ կետով նախատեսված հիմք:

դ/ դիմումին կից ներկայացված ՏՏ վճարեկ դափարանի՝ 23.04.2013թ. որոշման ուսումնասիրությունը վկայում է, որ դիմողի կողմից վիճարկվող՝ ՏՏ քաղաքացիական դափարարության օրենսգրքի 204.31-րդ եւ 204.38-րդ հոդվածներն իր նկատմամբ չեն կիրառվել: Դիմողի նկատմամբ ընդհանուր իրավասության կամ մասնագիտացված դափարանի կողմից վիճարկվող դրույթի կիրառումը՝ որպես անհարակա դիմումին ներկայացվող պայման, ի թիվս այլնի, նախատեսված է «Սահմանադրական դափարանի մասին» ՏՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 1-ին մասով: ՏՏ սահմանադրական դափարանի՝ 2009 թվականի մարտի 17-ի ՍԴԱՌ-21 որոշման մեջ արտահայտված իրավական դիրքորոշման համաձայն՝ օրենքի 69-րդ հոդվածի 1-ին մասում նշված որեւէ պայմանի բացակայության դեպքում անհարակա դիմում ներկայացրած ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձը սահմանադրական դափարան դիմելու համար իրավասու սուբյեկտ չէ:

Ելնելով վերոշարադրյալից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դափարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին, 3-րդ, 6-րդ կետերով եւ 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասով՝ ՏՏ սահմանադրական դափարանի թիվ 1 դափական կազմը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց .

«ԲԻԿՍԱ» ՍՊԸ-ի անհատական դիմումով գործի քննության ընդունումը մերժել:

Նախագահող՝

Անդամներ՝

25 հոկտեմբերի 2013թվականի
ՍԴԴԿՈ/1-27